

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 792/05
14.07.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, i savetnika Biljane Dragaš, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje i držanje municije iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, odlučujući po žalbama optuženog AA i njegovog branioca advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.br.1484/04 od 11.01.2005. godine, posle sednice veća održane dana 14.07.2005. godine, doneo je sledeću

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovane, žalbe optuženog AA i njegovog branioca, a presuda Okružnog suda u Beogradu K.br.1484/04 od 11.01.2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom oglašen je krivim optuženi AA, zbog krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje i držanje municije iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije i krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 3. Krivičnog zakona Republike Srbije, za koja krivična dela mu je prvostepeni sud utvrdio pojedinačne kazne zatvora i to za krivično delo neovlašćeno nabavljanje i držanje municije iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOOM-a RS, kaznu zatvora u trajanju od tri godine, za krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 3. KZ RS kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i osudio ga na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru i to od 29.09.2004. godine, pa nadalje.

Na osnovu člana 206. ZKP-a, oštećena BB, upućena je na parnicu radi ostvarivanja svog imovinsko-pravnog zahteva.

Na osnovu odredbe člana 196. stav 4. ZKP-a, optuženi AA oslobođen je u celini dužnosti nadoknade troškova krivičnog postupka.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- optuženi AA, pobijajući je kao nepravilnu i nezakonitu, sa žalbenim predlogom da Vrhovni sud Srbije ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, i da mu ukine pritvor.

- branilac optuženog AA, advokat AB iz svih zakonskih razloga, sa žalbenim predlogom da Vrhovni sud Srbije ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, ili pak da pobijanu presudu preinači i optuženom AA izrekne blažu kaznu.

Republički javni tužilac Srbije u pisanom podnesku Ktž.br.941/05 od 31.05.2005. godine predložio je da Vrhovni sud Srbije, kao drugostepeni, odbije kao neosnovane žalbe optuženog AA i njegovog branioca advokata AB, a da potvrdi presudu Okružnog suda u Beogradu K.br.1484 od 11.01.2005. godine.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u odsustvu uredno obaveštenog zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, i po oceni žalbenih navoda i predloga, kao i stava Republičkog javnog tužioca Srbije datog u napred navedenom podnesku, našao:

Žalbe su neosnovane.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona o kojima drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. tačka 1. ZKP-a.

Pobijajući ožalbenu presudu iz svih zakonskih razloga, a samim tim i zbog bitne povrede odredaba ZKP-a, branilac optuženog AA, ne navodi o kojoj bitnoj povredi je reč, niti u čemu se ista eventualno sastoji, ali iz obrazloženja žalbe proizilazi da branilac optuženog ožalbenu presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona.

Nadalje, navodima žalbe optuženog AA pobija se ožalbena presuda zbog bitne povrede odredaba ZKP-a, i ističe da pismeni otpravak ožalbene presude ne odgovara javno objavljenoj presudi od 11.01.2005. godine, da je optuženom za krivično delo iz člana 166. stav 1. KZ RS izrečena kazna zatvora od šest meseci, za krivično delo iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOOM-a RS, kazna zatvora u trajanju od tri godine, a da mu tom prilikom nije izrečena jedinstvena kazna.

Ovakvi žalbeni navodi optuženog AA, od strane Vrhovnog suda Srbije ocenjeni su neosnovanim, budući da su izvornik i pismeni otpravak pobijane presude identični, u pogledu krivičnih dela za koja je oglašen krivim, kao i u pogledu utvrđenih pojedinačnih i izrečene jedinstvene kazne.

Činjenično stanje u pobijanoj presudi u odnosu na krivično delo neovlašćenog nabavljanja i držanja municije iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije prvostepeni sud je utvrdio čitanjem pismenih potvrda o privremeno oduzetim i vraćenim predmetima od 29.09.2004. godine, izdatom od strane Gradskog SUP-a u Beogradu, i samog priznanja optuženog AA koje je u potpunosti prihvatio, jer je isto potvrđeno i potvrdom o privremeno oduzetim predmetima i nalazom i mišljenjem sudskog veštaka VV.

Činjenično stanje u odnosu na krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 3. KZ RS, prvostepeni sud je pravilno utvrdio iz iskaza oštećene BB, potvrde o oduzetim predmetima i potvrde o vraćenim predmetima oštećenoj BB, odbrane optuženog AA, zapisnika o prepoznavanju lica 29.09.2004. godine, uvidom u fotokopiju otpremnice, računa i iz izveštaja iz kaznene i prekršajne evidencije za optuženog, koje kao pravilne u svemu prihvata i ovaj sud. Stoga su žalbeni navodi branioca optuženog, da prvostepeni sud sa sigurnošću nije utvrdio činjenično stanje navedeno u izreci pobijane presude, te da nije cenio činjenicu da je oštećena neposredno posle izvršenja krivičnog dela nije prepoznala optuženog već je to uradila kasnije na glavnom pretresu, ocenjeni neosnovanim. Ovo zbog toga što je oštećena nakon izvršenja krivičnog dela prepoznala optuženog sa 75% sigurnosti, jer je bila u sedećem položaju, pa nije bila sigurna u pogledu visine optuženog. Međutim, pored iskaza oštećene stoji činjenica da su kod optuženog prilikom pretresa pronađene stvari oduzete od oštećene (mobilni telefon, platna kartica na njeno ime i dr.).

Prema tome, prvostepeni sud je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio materijalno pravo, kada je radnje optuženog AA iz tačke 1. izreke pobijane presude kvalifikovao kao krivično delo neovlašćeno nabavljanje i držanje municije iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, a radnje optuženog iz stava 2. izreke pobijane presude kao krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 3. Krivičnog zakona Republike Srbije. Žalbeni navodi branioca optuženog, koji se odnose na povredu krivičnog zakona, u odnosu na krivično delo iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOOM-a RS, ocenjuju takođe neosnovani, posebno stoga što u odnosu na ovo krivično delo, jer u konkretnom slučaju nema osnova za primenu konstrukcije produženog krivičnog dela, niti mogućnost da se optuženom uračuna ranije izdržana kazna zatvora u novo izrečenu kaznu što predlaže žalba. Ovo tim pre, što ne postoji nijedan dokaz izveden tokom krivičnog postupka koji ukazuje da je optuženi municiju nabavio zajedno sa bombama, osim same odbrane okrivljenog, koju je prvostepeni

sud pravilno ocenio kao nelogičnu budući da je od trenutka, kada je izašao sa izdržavanja zatvorske kazne pa do pronalaska municije od strane policije, prošlo godinu dana, te imajući u vidu da je optuženi već osuđivan zbog držanja bombi, kojom prilikom je, kako pravilno prvostepeni sud ceni, mogao predati i municiju što nije učinio.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kazni, izrečenoj optuženom AA, a po žalbi optuženog i njegovog branioca, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti koje utiču na kaznu izrečenu optuženom, tako da se žalbenim navodima optuženog i njegovog branioca, takvi razlozi prvostepenog suda ne dovode u sumnju.

Pravilno je prvostepeni sud u konkretnom slučaju cenio sve okolnosti propisane odredbom člana 41. OKZ-a, pa je kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cenio njegove lične i porodične prilike, tj. da je optuženi otac dvoje dece, da izdržava svoju porodicu, dok je od otežavajućih okolnosti cenio činjenicu da je optuženi ranije osuđivan zbog istovrsnih krivičnih dela, u odnosu na oba krivična dela za koja je i u ovom postupku oglašen krivim, a što proizilazi iz izveštaja iz kaznene evidencije za optuženog. Bez obzira što je optuženi i ranije osuđivan za krivično delo iz člana 33. Zakona o oružju i municiji, prvostepeni sud mu je za krivično delo iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOM utvrdio minimalnu kaznu koja je za to delo propisana.

Zbog toga su suprotni žalbeni navodi optuženog AA i njegovog branioca, da prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, te da je porodica optuženog bez ikakvih sredstava za izdržavanje, i egzistencijalno ugrožena, i da bi izvršenjem kazne po prvostepenoj presudi došlo do drastičnog pogoršanja, vezano za izdržavanje dva redovna učenika osnovne i srednje škole kao i supruge koja od juna 2002. pa do danas ne može da zasnuje radni odnos, a da deca i supruga nisu korisnici novčane naknade, a supruga ni staža osiguranja, bez uticaja na drugačiju odluku suda u konkretnom slučaju.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude u smislu člana 388. ZKP-a.

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Biljana Dragaš, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpavka

lji